

[Iversen.]
især da det så konstateres, at vedkommende er uskyldig.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I anledning af hr. Iversens spørgsmål har justitsministeriet fra statsadvokaten i Viborg fået oplyst, at den pågældende tyrkiske statsborger blev anholdt den 22. juli 1974 og derefter varetægtsfængslet, sigtet for voldtægt.

Berettigelsen af denne fængsling har to gange, henholdsvis den 25. juli og den 21. august, være forelagt vestre landsret, der begge gange stadfæstede underrettens beslutning om hans fortsatte fængsling.

Han blev løsladt den 14. november 1974, efter at han ved et nævningeting var blevet frifundet for tiltalen.

Retsplejelovens kap. 93 a indeholder regler om oprejsning i anledning af strafferetlig forfølgning. Herefter kan en sigtet person, der har været fængslet, og som derefter frifindes, fremsætte krav om erstatning for formueskade, lidelse og tort. Et sådant krav skal i nævningsager være fremsat inden sagens optagelse til dom, eventuelt efter at nævningerne har erklæret tiltalte ikke-skyldig.

Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, ønskede den pågældende efter samråd med sin forsvarer imidlertid ikke at benytte sig af denne adgang til at kræve erstatning for de ca. 4 måneders varetægtsfængsling. Det er op til den enkelte selv at afgøre, om han vil benytte sig af den adgang til oprejsning, som retsplejeloven giver anvisning på. Derfor finder jeg ikke anledning til at foretage noget i sagen.

Iversen (CD):

Tak for svaret. Jeg finder spørgsmålet tilstrækkeligt belyst.

Ejler Koch (S):

Spørgsmålet om varetægtsfængsling rejser det principielle problem, at vi herhjemme varetægtsfængsler meget mere end andre lande, og at det derved skaber en væsentlig belægning på vores fængselsinstitutioner. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren om, hvornår vi kan vente overvejelser om, hvordan vi kan få nedbragt de meget lange varetægtsfængs-

linger, vi kender herhjemme, hvor der jo er en almindelig opfattelse af, at der varetægtsfængsles langt videre, end der er hjemmel til i retsplejeloven.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må vist svare hr. Ejler Koch, at vi i sidste uge diskuterede dette spørgsmål i folketingets retsudvalg, og at vi dér oplyste, at denne sag er underkastet udvalgsbehandling. Jeg skal på den givne foranledning give et skriftligt svar til retsudvalget om, hvornår vi kan forvente et resultat.

Jeg vil i øvrigt understrege, at 2 gange har denne fængsling været forelagt landsretten i den konkrete sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Iversen* (CD) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Agter ministeren at lade et anerkendt konsulentfirma, der er ekspert i organisationsrationalisering, give tilbud på rationalisering af et typisk gennemsnitsbibliotek?“
(Spm. nr. 96).

Skriftlig begrundelse.

En forundersøgelse vil sandsynligvis bevise, at der ved rationalisering af alle danske bibliotekers drift kan spares adskillige millioner kroner på årsbasis. Dette kunne danne udgangspunkt og forståelse for, at private rationaliseringsfirmaer, der har deres erfaring fra erhvervsvirksomheder i ind- og udland, kan „tage fat“ inden for andre grene af den offentlige administration, således at man får den størst mulige effekt for hver investeret krone.

Det er min opfattelse, at det, som man passende kan kalde mellemhandleravancen, er for stor, og at den førnævnte forundersøgelse vil godtgøre dette. Til oplysning tjener, at den foreslåede undersøgelse kun koster nogle få tusinde kroner.

Iversen (CD):

Da jeg har givet en skriftlig begrundelse for spørgsmålet, som er ministeren bekendt og har været bragt i en del af pressen, synes jeg, det er unødvendigt at gå videre.

Det er ikke, fordi jeg har noget særligt imod bibliotekers administration eller har